

[Dahlgaard.]

hvervenes konkurrenceevne. Men alt, hvad der foreligger, både af principielle betragtninger og erfaringer, går ud på, at denne lovgivning forringer erhvervenes konkurrenceevne.

Formålet skulle altså stadig være at styrke beskæftigelsen, men hver dag bringer en ny jobspost om virksomheder, der indskrænker deres produktion på grund af denne lovgivning. Dagens jobspost er Tretorn i Helsingør, der meddeler, at på grund af denne afgift må de indskrænke deres produktion af gummifodtøj.

Jeg vil alligevel her ved afslutningen af førstebehandlingen af dette forslag sige tak for én ting, nemlig for det venligere forhandlingsklima, som jeg synes både finansministerens og hr. Orla Møllers udtalelser bebuder. Ikke mindst har jeg hæftet mig ved finansministerens bemærkninger om, at man kan se på, om man måske kan komme af med afgifterne for maskinerne. Det lægger vi i mit parti megen vægt på, og det vil jeg som sagt både gerne fastholde og gerne takke for.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg var glad for det sidste, hr. Dahlgaard sagde, for så får jeg lejlighed til at rette det. Jeg har nemlig ikke udtalt mig på den måde. Jeg sagde, at jeg var villig til at drøfte disse problemer, men ikke i den meget udvidede form, som hr. Dahlgaard her var inde på. Jeg vil altså gerne se på, om der er nogle problemer med maskinerne bl. a. dér, hvor man har indgået en kontrakt og nu skal importere disse maskiner til et anlæg og står over for denne udgift. Sådan som jeg har opfattet spørgsmålet, var det nogle specielle undtagelser, man var ude efter. Ud over det havde hr. Dahlgaard også et ønske om nogle mere generelle undtagelser. Det har jeg ikke udtalt mig om.

Den almindelige økonomiske diskussion skal heller ikke jeg gå ind i, kun sige det, at det er dog en kendsgerning, at der var et underskud på vores betalingsbalance på ca. 2 milliarder kr., da den forrige regering trådte til i februar 1968. Det er også en kendsgerning, at det årlige underskud var næsten dobbelt så stort, da den forrige regering gik af. Altså, man har overhovedet ikke

fået rettet op på valutabalancen i de tre og et halvt år, regeringen har siddet.

Det, man kan sige nu med en vis ret, er, at den uhyggelige situation, man havde bragt landet ud i, var nået dertil på grund af den stærke stramning i finanserne og kreditterne, at der var opnået en vis balance på dette høje niveau, så man havde et underskud på 3-4 milliarder kr. Sådan som situationen så ud og ser ud i dag, også som resultat af det, der er foretaget, kan man altså sige, at der er opnået en vis balance. Det var opnået, og så at underskuddet ikke stiger yderligere, og måske også — som jeg sagde sidste gang, jeg vil gerne give den indvømmelse — en tendens til en vis nedgang, sådan at man kunne komme ned fra de 4 milliarder kr. i underskud til måske 3 milliarder kr. i underskud. Det er situationen — men det er jo alt for stort et underskud. Det danske samfund kan simpelt hen ikke leve videre med det. Det er vores fælles problem, og det skal jeg altså ikke optage nogen større diskussion om.

Når man taler om beskæftigelsen, må man ikke glemme, at det, der er helt afgørende for beskæftigelsen, ikke på den enkelte virksomhed, hvor bestemte varer kan spille ind, og hvor en importafgift kan spille ind på en ganske speciel måde, men for hele beskæftigelsen i vores industri, det er jo, at vi får bragt dette valutaunderskud ned. For så længe vi har dette store valutaunderskud, er vi nødt til at føre en ret stram økonomisk politik; både kreditmæssigt og finansielt, en økonomisk politik, som kan skabe en vis ledighed. Vi må ud af den situation, at det danske samfund tvinges til at skabe ledighed gennem sin økonomiske politik, fordi vi skal have klaret vores valutabalanceproblemer.

Det er den problemstilling, der er så afgørende for os, og derfor kan det ikke nytte noget, at man kommer med en enkelt virksomhed og siger, at nu opstår der visse problemer, for nu må man afskedige 20 mand dér osv. Det er jo ikke de 20 mand, det drejer sig om. Det er måske de 20.000 mand, det drejer sig om i beskæftigelsen, og det må vi have med i overvejelserne, når vi diskuterer problemerne.

Må jeg sige med hensyn til Tretorn, som blev nævnt som dagens jobspost, at jeg tror